

Sygn. akt X GC 1303/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział X Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Kornelia Żminkowska
Protokolant:	Agata Kicińska

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2017 r. w Szczecinie

na rozprawie

w sprawie z powództwa Z. M. (1)

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz powoda Z. M. (1) kwotę 43346,43 zł (czterdzieści trzy tysiące trzysta czterdzieści sześć złotych czterdzieści trzy grosze) wraz z ustawowymi odsetkami (określonymi od dnia 1 stycznia 2016 r. jako odsetki ustawowe za opóźnienie) od dnia 25 kwietnia 2013 r.,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6985 zł (sześć tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt pięć złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt X GC 1303/16

UZASADNIENIE

Powód Z. M. (1) wniósł pozew przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. o zapłatę kwoty 43.346,43 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 25 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów postępowania. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że z pozwaną zawarł umowę zlecenia o roboty budowlane, na podstawie której wykonał prace budowlane i usługi sprzętowe na potrzeby zadania „Modernizacja linii kolejowej E-59 O. – P. LOT A p.odg. W. G., w skład którego wchodził odcinek A-O., granica woj. (...) km 59-69”. Strony rozliczały wykonane roboty budowlane w oparciu o Protokół częściowy odbioru robót dla poszczególnej części zadania, który został zatwierdzony przez Kierownika budowy ustanowionego z ramienia zamawiającego pozwanego. Na podstawie protokołu powód wystawiał faktury VAT zgodnie z ustaloną wartością wykonanych robót, w oparciu o wcześniejszy przedmiar i faktyczny obmiar powykonawczy robót według zaakceptowanych i zatwierdzonych w protokole stawek wynagrodzenia. Kwota dochodzona pozwem dotyczy części wynagrodzenia należnego powodowi. W dniu 25 marca 2013 r. strony sporządziły Protokół częściowy odbioru robót, na którego podstawie powód wystawił fakturę VAT na kwotę 43.346,43 zł brutto. Pozwany nie uiścił kwoty wynikającej z faktury VAT. Powód dochodzi odsetek ustawowych liczonych od kwoty uwidocznionej na fakturze VAT od dnia ich wymagalności tj. od dnia następnego po upływie terminu płatności.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie w dniu 16 czerwca 2016 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zasądził żadaną przez powoda kwotę wraz z odsetkami i kosztami postępowania.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania. Pozwana zakwestionowała powództwo co do zasady jak i co do wysokości. Wskazała, że pozwana w dniu 21 stycznia 2013 r., odstąpiła od umowy łączącej ją z głównym wykonawcą Przedsiębiorstwem (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. i nie wykonywała żadnych robót w okresie objętym protokołem częściowym odbioru robót. Pozwana wskazała również, że nie łączyła jej z powodem umowa o roboty budowlane, lecz umowa o dzieło, nadto z uwagi na wniesienie pozwu ponad 3 lata od oddania dzieła, roszczenie dochodzone w niniejszym postępowaniu przedawniło się.

W odpowiedzi na sprzeciw powód wskazał, że łączyła go z pozwaną ustna umowa o roboty budowlane, strony zawsze rozliczały się w sposób wskazany w pozwie, pozwany za roboty wykonane przez powoda przed odstąpieniem od umowy z głównym wykonawcą zapłacił, w związku z czym, w ocenie powoda, brak jest podstaw, aby w niniejszym postępowaniu kwestionować ilość i zakres wykonanych robót na podstawie podpisanego przez obie strony Protokołu częściowego odbioru robót. Strony miały zamiar zawrzeć pisemną umowę o roboty budowlane, jednakże na skutek trwających negocjacji nie dokonały tego, ustaliły natomiast, że do czasu zawarcia pisemnej umowy będą rozliczały się na podstawie Protokołów częściowych robót. W ocenie powoda ów protokół spełnia wszystkie wymogi umowy o roboty budowlane, dlatego należy go traktować jako umowę o roboty budowlane. Wynagrodzenie w nim wskazane stanowi wynagrodzenie kosztorysowe. Przyczyną braku sformalizowania umowy z pozwaną na piśmie było zerwanie przez nią kontaktu z wykonawcą głównym. Powód wskazał również, że roboty budowlane, objęte żądaniem pozwu były wykonywane w miesiącach od października do grudnia 2012 r., na wniosek pozwanej zostały odebrane 25 marca 2013 r., dlatego nie uprawnia to pozwanej do twierdzenia, że nie zlecała owych robót budowlanych z uwagi na odstąpienie od umowy z generalnym wykonawcą.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 sierpnia 2011 r. pomiędzy Przedsiębiorstwem (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (wykonawcą), a (...) spółką z o.o. z siedzibą w S. (podwykonawcą) doszło do zawarcia umowy podwykonawczej nr PNI – T4 – (...) – (...), której przedmiotem było wykonanie robót budowlanych. Roboty budowlane, będące przedmiotem umowy były przedsięwzięciem o dużych rozmiarach.

Dowód: umowa wraz z załącznikami k. 47-60, 96-103, 109-110, zeznania świadka M. K. (1) k. 330 (płyta CD na k. 331), przesłuchanie powoda Z. M. (1) k. 347-348.

(...) sp. z o.o. z siedzibą w S. negocjowała warunki umowy podwykonawczej ze swoim podwykonawcą – Z. M. (1), której przedmiotem miało być wykonanie robót budowlanych. Ostatecznie do zawarcia umowy na piśmie między stronami nie doszło.

Dowód: projekt umowy k. 73-80.

W dniu 2 października 2012 r. sporządzono protokół częściowy odbioru robót, w którym wskazano, że przez przedsiębiorstwo (...) zostały wykonane prace budowlane na kwotę 40.666 zł netto i który został podpisany przez Z. M. (1) oraz inż. M. K. (2) – Kierownika robót z ramienia (...) sp. z o.o. Na podstawie protokołu, 17 października 2012 r. Z. M. (1) wystawił spółce (...) fakturę VAT nr (...) na kwotę 50.019,18 brutto (40.666 zł netto) z terminem płatności do dnia 16 listopada 2012 r. W dniu 23 listopada 2012 r. (...) sp. z o.o. tytułem zapłaty za wskazaną fakturę VAT dokonała przelewu kwoty 40.000 zł na rachunek bankowy Z. M. (1).

Dowód: faktura VAT k. 61, protokół k. 62-65, potwierdzenie przelewu k. 66, przesłuchanie powoda Z. M. (1) k. 347-348.

Pismem z dnia 19 stycznia 2013 r. (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. odstąpiła od umowy podwykonawczej dotyczącej Modernizacji linii kolejowej nr E59 na odcinku W.-P., Etap II – odcinek W. – granica woj. (...) z Przedsiębiorstwem (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w upadłości układowej ze skutkiem na dzień 21 stycznia 2013 r. W uzasadnieniu pisma wskazano, że wykonawca w wyznaczonym mu terminie nie dostarczył gwarancji zapłaty wynagrodzenia za wykonanie robót budowlanych objętych umową, co stanowi podstawę odstąpienia od umowy z winy wykonawcy.

Dowód: oświadczenie o odstąpieniu od umowy k. 35.

W dniu 25 marca 2013 r. sporządzono protokół częściowy odbioru robót, w którym wskazano, że przez przedsiębiorstwo (...) w miesiącach październik-grudzień 2012 r. zostały wykonane prace budowlane na kwotę 35.241 zł netto i który został podpisany przez Z. M. (1) oraz inż. M. K. (2) – Kierownika robót z ramienia (...) sp. z o.o. Przedmiotem prac było wykonanie konstrukcji odciążających związanych z pracami mostowymi tj. mostami, wiaduktami i przepustami. Wykonanie prac zbrojarskich, żelbetowych, ciesielskich na tym etapie Z. M. (1) zlecił jako podwykonawcy R. P.. Prace budowlane były wykonywane na podstawie sporządzonego wcześniej przedmiaru i zostały wykonane na tym etapie w całości. M. K. (2) nie miał żadnych zastrzeżeń do jakości wykonanych przez Z. M. (1) prac budowlanych. Zastrzeżeń takich nie miała również spółka (...). Protokół został wystawiony dopiero w marcu 2013 r., albowiem generalny wykonawca inwestycji ogłosił upadłość, podwykonawca – spółka (...) dokonywała w związku z tym rozliczenia prac z generalnym wykonawcą, co zajęło pewien okres czasu.

Dowód: protokół k. 12-16, przedmiar robót k. 111-134, zeznania świadka R. P. k. 146-147, zeznania świadka M. K. (2) k. 222-223, zeznania świadka M. K. (1) k. 330 (płyta CD na k. 331), przesłuchanie powoda Z. M. (1) k. 347-348.

W tym samym dniu, na podstawie sporządzonego protokołu Z. M. (1) wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 43.346,43 zł brutto (35.241 zł netto) z terminem płatności do dnia 24 kwietnia 2013 r.

Dowód: faktura VAT k. 17.

W dniu 30 kwietnia 2015 r. Z. M. (2) wystosował do (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. wezwanie do zapłaty m.in. kwoty 43.346,43 zł wynikającej z faktury VAT nr (...). Zostało ono doręczone spółce (...) w dniu 5 maja 2015 r.

Dowód: wezwanie do zapłaty k. 18.

Prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 6 kwietnia 2016 r. Sąd zasądził na rzecz Z. M. (1) od (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. kwotę 27.673,77 zł wraz odsetkami i kosztami procesu.

Dowód: nakaz zapłaty wraz z klauzulą wykonalności k. 72.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne w całości.

Sąd dokonując ustalenia stanu faktycznego sprawy opierał się na dowodach z dokumentów przedłożonych przez obie strony, których prawdziwości i treści nie kwestionowała żadna ze stron, dlatego i Sąd nie znalazł podstaw, aby dowodom tym odmówić wiary. Sąd oparł się również na zeznaniach świadków R. P., M. K. (2), M. K. (1) oraz przesłuchaniu powoda Z. M. (1). Wszystkie te dowody brane pod rozwagę łącznie dały Sądowi spójny obraz sprawy, dowody nie wykluczały się wzajemnie, Sąd zatem przyjął je jako podstawę rozstrzygnięcia.

Na wstępie wskazać należy, że sporna między stronami była podstawa prawna żądania powoda oraz charakter ustnej umowy zawartej między stronami. Powód wykazywał, iż łączyła go z pozwaną umowa o roboty budowlane, pozwana podnosiła, iż była to umowa o dzieło. W ocenie Sądu zarzuty pozwanej w tym zakresie były nieuzasadnione. Zgodnie z treścią art. 647 k.c. przez umowę o roboty budowlane wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i z zasadami wiedzy technicznej, a inwestor zobowiązuje się do

dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu, oraz do odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia.

Wskazać można dwie specyficzne cechy odróżniające umowę o roboty budowlane od umowy o dzieło. Po pierwsze, przedmiotem świadczenia niepieniężnego wykonawcy w ramach umowy o roboty budowlane może być nie każdy rezultat pracy o ucieleśnionym charakterze, lecz tylko taki, który powstał w wyniku wykonywania robót budowlanych. Po drugie, elementem konstytutywnym umowy o roboty budowlane jest, dająca się wyinterpretować z art. 647, szczególna postać współdziałania inwestora z wykonawcą w zakresie przygotowania i wykonania przedmiotu świadczenia, przejawiająca się w dostarczeniu projektu i przekazaniu terenu budowy. Zasadniczym kryterium rozróżnienia umowy o dzieło i umowy o roboty budowlane jest także ocena realizowanych prac stosownie do wymagań prawa budowlanego. Kwalifikacja prawna danej umowy powinna być oparta na ustaleniu, czy wykonywane prace wymagały opracowania dla niej dokumentacji projektowej, odpowiedniego zabezpieczenia terenu wykonania robót, przekazania go wykonawcy, wykonywania nadzoru budowlanego i dokonania odbioru robót. Przedmiotem umowy o roboty budowlane jest przedsięwzięcie o większych rozmiarach, zindywidualizowanych właściwościami, zarówno fizycznych, jak i użytkowych, z reguły powiązane z wymaganiem projektowania i zinstytucjonalizowanym nadzorem. W wykonanie umowy o roboty budowlane zaangażowani są poza inwestorem i wykonawcą także uczestnicy procesu inwestycyjnego wymienieni w art. 17 prawa budowlanego. Podstawą wykonywania tych robót jest pozwolenie na budowę albo przynajmniej zgłoszenie wymagane przez przepisy prawa budowlanego. Przebieg czynności podejmowanych w toku realizacji umowy o roboty budowlane wymaga udokumentowania w sposób oznaczony w przepisach prawa budowlanego (tak Gudowski J. (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Tom IV. Zobowiązania. Część szczegółowa, Wolters Kluwer Polska 2017). W istocie, strona, która twierdzi, że zawarta z nią umowa jest umową o roboty budowlane, powinna wykazać, że ma ona cechy pozwalające na takie jej zakwalifikowanie (art. 6). W przeciwnym wypadku prawidłowe jest uznanie, że jest to umowa o dzieło.

Zgodnie z treścią art. 648 § 1 k.c. umowa o roboty budowlane powinna być stwierdzona pismem. Przepis ten, ponieważ nie zawiera zastrzeżenia, że umowa o roboty budowlane powinna być stwierdzona pismem pod rygorem nieważności, przewiduje formę pisemną jedynie pod rygorem ad probationem - dla celów dowodowych. Zawarcie tej umowy może zatem nastąpić przez zgodne oświadczenia stron wyrażające ich wolę (także ustnie lub konkludentnie) w sposób dostateczny (art. 60). W razie braku zachowania formy pisemnej miałyby zastosowanie ograniczenia dowodowe wskazane w art. 74 § 1 i 2. Przepisów o formie pisemnej dla celów dowodowych (a zatem także art. 648 § 1) nie stosuje się jednakże do czynności prawnych w stosunkach między przedsiębiorcami (art. 74 § 4). Fakt zatem zawarcia umowy o roboty budowlane i jej treści w stosunkach między przedsiębiorcami może być dowodzony wszelkimi środkami dowodowymi, bez żadnych ograniczeń (tak Gudowski J. (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Tom IV. Zobowiązania. Część szczegółowa, Wolters Kluwer Polska 2017).

W sprawie niniejszej wątpliwości nie budziło, iż strony zawarły umowę o podwykonawstwo pomiędzy pozwaną jako podwykonawcą generalnego wykonawcy, a powodem jako dalszym podwykonawcą. Jak ustalono sporządzony został projekt pisemnej umowy między stronami postępowania i opatrzony rokiem 2011 r. Co istotne świadek M. K. (2) wskazał na 2011 r. jako czas rozpoczęcia prac przez powoda. Materiał dowodowy daje podstawę do ustalenia, że strony złożyły w formie konkludentnej (art. 60 k.c.) oświadczenia woli prowadzące do zawarcia umowy o treści odpowiadającej treści projektu pisemnej umowy. Ostatecznie należało przyjąć, że strony łączył stosunek umowny o treści inkorporowanej w dokumencie stanowiącym projekt umowy. Przewidziana w art. 647¹ § 4 k.c. nieważność zawartych bez zachowania formy pisemnej umów o podwykonawstwo pomiędzy generalnym wykonawcą a podwykonawcą oraz podwykonawcą i dalszym podwykonawcą, oznacza jedynie wyłączenie solidarnej odpowiedzialności inwestora oraz podmiotu zawierającego umowę z podwykonawcą za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę. Niezachowanie formy pisemnej nie prowadzi do nieważności umowy o podwykonawstwo (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 11 maja 2016 roku, V ACa 779/15, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 30 czerwca 2015 roku, sygn. akt I ACa 208/15). Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 28 lutego 2013 roku (I ACa 62/13) stwierdził, że brak zastosowania pisemnej formy i nieważność umowy, o jakiej mowa w art. 647¹ § 4 k.c. nie pozwala na powstanie stosunku trójstronnego z udziałem inwestora, t.j.

powstanie stosunku podwykonawstwa pozwalającego powodowi kierować roszczenia względem głównego inwestora i odwrotnie. Nie oznacza to jednak nieważności umowy. Nieważność czynności prawnej umowy o podwykonawstwo robót budowlanych nie wyklucza konwersji i uznania umowy łączącej strony za umowę o roboty budowlane skoro treść stosunku łączącego strony odpowiadała treści art. 647 k.c. w zw. z art. 648 § 1 k.c. Umowa o podwykonawstwo, z uwagi na jej essentialia negotii, jest umową o roboty budowlane, z tą jedynie różnicą, że zawierana między wykonawcą a podwykonawcą (podwykonawca a dalszym podwykonawcą) . Nie ma żadnych argumentów w stosunkach między wykonawcą a podwykonawcą, aby norma art. 647¹ § 4 k.c. wyłączała stosowanie art. 648 § 1 k.c. W stosunkach między wykonawcą a podwykonawcą (podwykonawca a dalszym podwykonawcą) umowa o roboty budowlane wymaga formy pisemnej jedynie dla celów dowodowych.

Stosownie do art. 74 § 4 k.c. przepisów o formie pisemnej dla celów dowodowych nie stosuje się jednakże do czynności prawnych w stosunkach między przedsiębiorcami). W procesie dopuszczalne były dowody z zeznań świadków i przesłuchania stron dla ustalenia treści umowy łączącej strony. Oświadczenie woli stron prowadzące do zawarcia umowy o roboty budowlane zostało złożone – ze strony pozwanej przez dopuszczenie powoda do wykonywania robót w zakresie ustalonym uprzednio, a ze strony powoda przez podjęcie się wykonywania tych robót i ich wykonanie.

Dlatego też w ocenie Sądu, powód sprostał ciężarowi dowodu wykazując, że ustna umowa, która łączyła go z pozwaną miała za przedmiot roboty budowlane (określone w projekcie umowy) , że prace były wykonywane na podstawie projektu budowlanego, że wykonawca stojący w hierarchii wykonawców nad powodem sprawował nadzór budowlany nad wykonaniem prac, że dokonano odbioru robót wykonanych przez powoda oraz że przedsięwzięcie, którego wykonanie powierzono powodowi było przedsięwzięciem o dużych rozmiarach. Wynika to bezpośrednio z dowodu z dokumentu w postaci protokołu częściowego odbioru prac, który był sporządzony na podstawie przedmiaru robót, który został zatwierdzony przez Kierownika Robót ze strony pozwanej oraz którego przedmiotem bez wątplenia są prace budowlane w postaci robót przygotowawczych do posadowienia konstrukcji odciążających, robót przy konstrukcjach stalowych, robót konstrukcyjnych przy podporach itp. O rozmiarze przedsięwzięcia zeznawali natomiast wszyscy świadkowie przesłuchani w sprawie. Charakter umowy wynika również z umowy pomiędzy generalnym wykonawcą, a spółką (...) oraz z pisemnego projektu umowy, którą owa spółka miała podpisać z powodem, do czego jednak nie doszło na skutek odstąpienia od umowy z generalnym wykonawcą. W obu tych dokumentach wskazano, że przedmiotem umowy jest wykonanie robót budowlanych. W ocenie Sądu, podnoszenie jakoby umowa obowiązująca między stronami sporu miała charakter umowy o dzieło, stanowi jedynie twierdzenie przyjęte przez stronę pozwaną na potrzeby niniejszego postępowania, z uwagi na krótszy okres przedawnienia roszczenia o zapłatę wynagrodzenia wynikającego z umowy o dzieło. Zgodnie bowiem z treścią art. 646 k.c. roszczenie takie przedawnia się z upływem dwóch lat od dnia oddania dzieła, tymczasem zgodnie z uchwałą siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r., III CZP 63/01, roszczenia wynikające z umowy o roboty budowlane przedawniają się w terminach określonych w art. 118 k.c., a zatem z upływem lat trzech.

Zgodnie z treścią art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. W niniejszej sprawie roszczenie powoda o zapłatę wynagrodzenia z tytułu wykonania umowy o roboty budowlane stało się wymagalne z dniem 25 kwietnia 2013 r., a zatem wtedy gdy upłynął termin płatności faktury VAT nr (...) r. Roszczenie to zatem przedawniłoby się w dniu 25 kwietnia 2016 r., tymczasem powód wniósł pozew w niniejszej sprawie w dniu 22 kwietnia 2016 r., a zatem przed upływem terminu przedawnienia. Powyższe przesądza, iż roszczenie powoda nie jest przedawnione, albowiem zgodnie z treścią art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Nietrafny okazał się zatem zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwaną.

W ocenie Sądu, wysokość roszczenia powoda została wykazana za pomocą wskazanej faktury VAT. Powód wykazał również, iż wykonał prace objęte protokołem częściowym robót z dnia 25 marca 2013 r. w całości, należy mu się zatem wynagrodzenie za wykonanie tych prac. Nie ma, w ocenie Sądu, znaczenia dla stosunków między powodem, a pozwaną okoliczność odstąpienia od umowy z generalnym wykonawcą przez pozwaną, przede wszystkim zaś nie ma ta okoliczność znaczenia dla wymagalności roszczenia powoda oraz biegu jego terminu przedawnienia. Co istotne

fakt wykonania robót przez powoda w zakresie stanowiącym przedmiot sporu, zakres tych robót, jakość robót oraz ich wartość potwierdził Świadek M. K. (2), kierownik robót ze strony pozwanej. Świadek wskazał, iż nie miał zastrzeżeń do prac powoda, a także, iż protokół wykonania robót sporządzany był przez niego po ocenie czy zakres robót został wykonany. Potwierdził także swój podpis na protokole z dnia 25 marca 2013 r. oraz fakturze nr (...), oraz to, że jego podpis na fakturze oznaczał, że prace w niej wymienione na wskazaną w fakturze kwotę zostały wykonane. Pozwana nie naprowadziła żadnych dowodów, które mogły podważyć wiarygodność świadka. Co istotne świadek był pracownikiem pozwanej jeszcze do 2014 r.

Z powyższych względów żądanie pozwu uwzględniono w całości. Odsetki należą się za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego (art. 481 k.c.). Roszczenie powoda stało się wymagalne w dniu 25 kwietnia 2013 r., od tego dnia należą się zatem powodowi odsetki ustawowe (od 1 stycznia 2016 r. odsetki ustawowe za opóźnienie).

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. oraz § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804), w brzmieniu obowiązującym w dniu wniesienia pozwu, zasądzając na rzecz powoda równowartość opłaty od pozwu (2.168 zł) i wynagrodzenia pełnomocnika z opłatą skarbową (4.817 zł).